

Valorifică IG, DO, STG

- [Respectarea drepturilor](#) [1]

Titularului dreptului de utilizare a indicației geografice protejate, a denumirii de origine protejate sau a unui drept referitor la o specialitate tradițională garantată îi sunt oferite o serie de mijloace eficiente și reale pentru a asigura faptul că drepturile sale vor fi respectate, iar persoanele ce încalcă drepturile sale – sancționate. Astfel, titularul dreptului de utilizare a indicației geografice protejate, a denumirii de origine protejate sau a unui drept referitor la o specialitate tradițională garantată dispune de următoarele proceduri/mijloace de apărare a drepturilor și intereselor sale:

- **civile** - litigiile privind încălcarea drepturilor conferite prin înregistrarea denumirii de origine, indicației geografice sau specialității tradiționale garantate, precum și acțiunile de apărare a dreptului de utilizare a denumirii de origine protejate sau a indicației geografice protejate sunt soluționate de către Curtea de Apel Chișinău;
- **administrative** - oferă un mecanism rapid pentru sancționarea persoanelor implicate în:
 - utilizarea comercială directă sau indirectă a unei denumiri de origine/indicații geografice înregistrate sau a unei denumiri de origine/indicații geografice neînregistrate, protejate în baza acordurilor bilaterale la care Republica Moldova este parte, pentru produsele neacoperite de înregistrare în măsura în care aceste produse sînt comparabile cu cele înregistrate sub această denumire sau în măsura în care această utilizare permite de a profita de reputația denumirii protejate, precum și uzurparea, imitarea sau evocarea asociațiilor legate de o denumire de origine/indicație geografică înregistrată, chiar dacă originea adevărată a produsului este indicată sau dacă denumirea protejată este folosită în traducere ori este însoțită de o expresie, cum ar fi “de genul”, “de tipul”, “de stilul”, “imitație”, ori de alte expresii similare, indicarea falsă sau înșelătoare cu privire la proveniența, originea, natura sau calitățile esențiale ale produsului, care figurează pe produs sau pe ambalajul acestuia, în publicitate, precum și utilizarea în calitate de ambalaj a unui recipient de natură să creeze o impresie eronată în privința originii produsului, desfășurarea unor practici susceptibile să-l inducă în eroare pe consumator în ceea ce privește originea adevărată a produsului, precum și îndemnarea terților la efectuarea acestor acțiuni;
 - orice practică susceptibilă să-l inducă în eroare pe consumator referitor la o denumire a specialității tradiționale garantate, orice imitare a unei denumiri înregistrate, orice folosire în comerț a denumirilor de produse care ar putea fi confundate cu denumirile specialităților tradiționale garantate înregistrate, orice uzurpare abuzivă sau înșelătoare a mențiunii “Specialitate tradițională garantată” și a simbolului național asociat acesteia, precum și îndemnarea terților la efectuarea acestor acțiuni ;
- **penale** - oferă posibilitate sancționării mai aspre, inclusiv și cu privațiune de libertate a persoanelor implicate în acțiunile sus-enumerate, care au cauzat daune în proporții mari (mai > de 50 000 lei);
- **protecția la frontieră a drepturilor** - este asigurată de către Serviciul Valmal al Republicii Moldova. [Închide](#) [1]

- [Evaluarea IG, DO, STG](#) [1]

În economia de piață, evaluarea este o condiție imanentă a încadrării proprietății intelectuale în circuitul economic. Oportunitatea evaluării PI derivă din faptul că aceasta în ultimele decenii s-a transformat într-un sector decisiv al creșterii economice și segment extrem de important al piețelor naționale și mondiale.

Necesitatea evaluării proprietății intelectuale se manifestă într-o diversitate impresionantă de

scopuri în care, de obicei, se utilizează rezultatele ei. Acestea provin din activitatea economică curentă de eficientizare a utilizării resurselor intelectuale și se divizează în două categorii: *cauzate de necesitatea raportării financiare și menite să faciliteze încorporarea proprietății intelectuale în circuitul economic*. Vom menționa cele mai importante scopuri ale evaluării proprietății intelectuale:

- comercializarea OPI prin intermediul modalităților de cesiune și licențiere, dar și în cadrul înstrăinării businessului *in corpore*;
- integrarea OPI în circuitul economic în cadrul întreprinderii-titular și gestionarea acestora în condițiile și prin instrumentele economiei de piață;
- determinarea eficienței proiectelor investiționale în cadrul cărora sunt încorporate OPI;
- includerea OPI în capitalurile sociale ale societăților comerciale cu stabilirea cotelor patrimoniale echivalente valorii obiectelor respective;
- evidența contabilă a OPI cu încadrarea valorii acestora în bilanțurile contabile ale societăților comerciale;
- stabilirea cotelor de impozitare a venitului provenit din proprietatea intelectuală în calitate de elemente patrimoniale sau surse de venit supuse impozitării;
- estimarea cuantumului prejudiciilor cauzate de utilizarea ilicită a OPI;
- utilizarea proprietății intelectuale în calitate de garanție în cazul gajării în vederea obținerii unor credite bancare;
- asigurarea OPI sau a patrimoniului ce include asemenea obiecte;
- fuziunea, divizarea, separarea, lichidarea, falimentarea, reorganizarea întreprinderilor ce dispun de portofolii de OPI;
- privatizarea întreprinderilor deținătoare de brevete de invenție, mărci și alte OPI.

Evaluarea proprietății intelectuale operează cu mai multe tipuri de valoare, dintre care cele mai frecvent utilizate sunt: valoarea de bilanț; valoarea inițială; valoarea de piață; valoarea investițională; valoarea de lichidare; valoarea de asigurare; valoarea fiscală; valoarea de înlocuire; valoarea reproducerii obiectului supus evaluării; valoarea contractuală.

Multiplicitatea scopurilor evaluării și a tipurilor de obiecte ale proprietății intelectuale, în mare măsură, determină diversitatea tipurilor de valoare. Printre cele mai frecvent utilizate dintre acestea se numără valoarea de bilanț și cea de piață.

Metodele evaluării proprietății intelectuale reprezintă o diversitate extrem de largă a expresiilor concrete ale modalităților și tehnicilor de calcul ce se aplică în practica de evaluare. Cele mai frecvente metode de evaluare a PI utilizate în practica de evaluare și reflectate în literatura de specialitate sunt:

- *Metoda costurilor creării* constă în însumarea tuturor cheltuielilor istorice privind crearea, protecția, promovarea, implementarea, soluționarea litigiilor aferente obiectului supus evaluării pentru toată perioada anterioară evaluării cu actualizarea acestora la data evaluării. Include costurile salariale, amortizarea, consumurile de materii prime, de construcție a prototipurilor, testării, certificării, taxele de protecție, lansare, reclamă, cheltuieli generale de administrare etc. Metoda se aplică în lipsa informațiilor privind costurile comparative și efectele aplicării ulterioare a obiectului.
- *Metoda restaurării costurilor* presupune însumarea costurilor efective necesare creării unui activ similar (copiei) celui evaluat. De regulă, se aplică în lipsa unei evidențe adecvate a costurilor aferente creării.
- *Metoda costurilor de înlocuire* ia în considerație cheltuielile creării unui activ cu o utilitate similară sau apropiată de cea a activului supus evaluării. Se aplică în achiziționarea unor active imateriale, prețul cărora nu trebuie să depășească valoarea obiectului analog.
- *Metoda analizei comparative a vânzărilor* se întemeiază pe selectarea unor tranzacții cu obiecte asemănătoare, efectuate în condiții de transparență, ce dispun de aceeași utilitate prin confruntarea proprietăților acestora cu cele ale obiectului ce urmează a fi evaluat. Foarte important în acest caz este alegerea unor parametri de comparație veridici și a ponderii corecte a fiecăruia în valoarea obiectelor.
- *Metoda scutirii de redevențe* pleacă de la premisa că întreprinderea ce cumpără un activ ar fi scutită de achitarea plății pentru licențierea unui obiect similar.

-
- *Metoda profitului suplimentar* ia în calcul profiturile generate de aplicarea obiectului supus evaluării.

Preferințele de selectare a metodelor ce se propun a fi aplicate în evaluarea unui obiect concret al proprietății intelectuale sunt diferite, în funcție de scopurile evaluării și informațiile de ordin tehnologic și economic disponibile referitor la elaborarea și valorificarea obiectului în cauză.

[Închide](#) [1]

Источник: <https://agepi.md/ru/node/7974>